

ΜΟΝΙΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
 ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
 REPRESENTATION PERMANENTE DE LA GRECE
 AUPRES DE L' UNION EUROPEENNE
 19-21 rue Jacques de Lalaing
 Tél. :
 Fax :

N 19

Ημερομηνία/Date : 24/11/2010

ΤΗΛΕΑΝΤΙΓΡΑΦΗΜΑ - TELECOPIE

Αποστολέας/ Expéditeur	κα. Καλαϊτζή
Παραλήπτης/ Destinateur	Γραφείο κ. Σιφιρίη
Αριθμ. Φαξ/ No de fax	

Σύνολο σελίδων /
 Nombre de pages :

1+2

Μήνυμα / Message :

Συνίχθια τως τηλεφωνικής μας επικοινωνίας,
 θα εως παρακαλώ να δοθεί στον κ. Πρόεδρο
 κτ ήρουν του ηριόβου κ. Σωτηρόπουλου.

N. Καλαϊτζή

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

GRIECHISCHE BOTSCHAFT BERLIN
PRESSE- UND INFORMATIONSBÜRO

Συντ.: Π. Μητρόπουλος

Βερολίνο, 19 Νοεμβρίου 2010

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΥΠΟΥ ΑΡ. 1451 (19.11.2010)

HANDELSBLATT:
ΔΕΝ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΡΚΕΛ, ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ

ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΟ ΑΡΘΡΟ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗ GABOR STEINGART
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ (ΣΧΕΔΙΟ)

Τίτλος: « Η Πολιτική Μέρκελ στην Ευρώπη / Βερσαλλίες χωρίς πόλεμο»

Υπότιτλος: Γιατί η πολιτική της αυστηρότητας, την οποία ασκεί η Καγκελάρια Μέρκελ έναντι των υπερχρεωμένων κρατών, βλάπτει τα γερμανικά συμφέροντα (του Gabor Steingart)

«Είμαι πεπεισμένος ότι οι άνθρωποι στη χώρα μας πρέπει οπωσδήποτε να συνειδητοποιήσουν πόσο σύνθετη είναι η κατάσταση, αντί να αφήνονται να τους επηρεάζουν προκαταλήψεις, οργή και δυνατά συναισθήματα. Το μέλλον ολόκληρου του κόσμου εξαρτάται από το κατά πόσο θα μπορέσουμε να εκτιμήσουμε σωστά την κατάσταση. Ποιοι είναι οι κυρίαρχοι παράγοντες; Τι πρέπει να γίνει;»

Τα παραπάνω λόγια είναι απόσπασμα ομιλίας του Αμερικανού Υπουργού Εξωτερικών George C. Marshall στις 5 Ιουνίου 1947. Η Αμερική ήθελε να ξεφύγει από την πολιτική των πολεμικών επανορθώσεων και του οικονομικού στραγγαλισμού μιας χώρας, η οποία είχε ήδη προ πολλού καταρρεύσει. Αντί για αυτό, ένας κορυφαίος Αμερικανός πολιτικός μιλούσε για ανασυγκρότηση.

Εάν ο Ludwig Erhard υπήρξε ο πατέρας του γερμανικού οικονομικού θαύματος, ο Marshall ήταν ο παππούς του. Χωρίς αυτή τη στροφή από τη σκληρή στην ήπια στάση δε θα είχε μπορέσει ποτέ η Γερμανία να βρει το δρόμο προς την ευημερία.

Το γνωρίζουμε. Εκτιμούμε ιδιαίτερα την «βοήθεια προς αυτοβοήθεια» των Αμερικανών. Δε διδασκόμαστε όμως απ' αυτό τίποτε προκειμένου να επιλύσουμε τα προβλήματα της εποχής μας. Η γερμανική κυβέρνηση ακολουθεί με αυξανόμενη αποφασιστικότητα τον άλλο δρόμο. Προσπαθεί να πιέσει ακόμα περισσότερο τις υπερχρεωμένες και εξαντλημένες χώρες. Λιτότητα και τιμωρία, αυτές είναι οι λέξεις κλειδιά της Καγκελαρίου. Στο συνέδριο του CDU καυχήθηκε ότι υπαγόρευσε στους Έλληνες "σκληρούς όρους". Χτες πάλι ανακοίνωσε ότι οι ιδιώτες επενδυτές θα πρέπει να υπολογίζουν με δανειακές απώλειες. Η Μέρκελ παραμένει σκληρή: "Η αυστηρότητα είναι αναγκαία", δήλωσε.

Φυσικά και οι Έλληνες, οι Ιρλανδοί, οι Πορτογάλοι και ακόμη και οι Ισπανοί έζησαν πάνω από τις δυνατότητές τους. Παραπλάνησαν, δημιούργησαν αυταπάτες για τους εαυτούς τους και για μας, εξέθεσαν ένα νωθρό κράτος. Όλα είναι αλήθεια! Όλα είναι σωστά! Αλλά και οι ιδιωτικές τράπεζες τους στήριξαν σε αυτό. Κι αυτό είναι επίσης αδιαμφισβήτητο.

Μπορούμε να συνεχίσουμε να οργιζόμαστε. Το γερμανικό συμφέρον δεν μπορεί όμως να στηριχθεί στη χαιρεκακία. Τα δικά μας συμφέροντα - δηλ. την αποπληρωμή των χρεών, τη σταθερότητα των τραπεζών και τη διατήρηση της ευρωζώνης- δεν πρόκειται να τα επιτύχουμε σε καμία περίπτωση μ' αυτό τον τρόπο.

Τα πακέτα λιτότητας που έχουν επιβληθεί και η απειλή έναντι των πιστωτών θα φέρουν το αντίθετο αποτέλεσμα. Οι πληνείσες χώρες θα έχουν στο τέλος περισσότερα χρέη, οι τράπεζες θα ζουν σε καθεστώς μεγάλης ανασφάλειας και η Ευρώπη θα ξαναυρίσει σ' αυτό που ήταν, δηλ. ένας τόπος όπου ο ένας δεν θα ανέχεται τον άλλο.

Οι νόμοι της οικονομίας δεν ανατρέπονται με μεγαλόστομες ρητορείες. Πρώτον: η επιβαλλόμενη στους Έλληνες και εν συνεχεία και στους Ιρλανδούς πολιτική λιτότητας δεν είναι σε θέση να επιτύχει το επιθυμητό αποτέλεσμα, που είναι η

Postfach 08 07 53, 10007 Berlin
Jägerstr. 54/55, 10117 Berlin

E-mail :

Tel.

Fax.

μείωση των χρεών. Οι Έλληνες θα πρέπει έως το 2014 να μειώσουν το έλλειμά τους κατά 13% του ΑΕΠ τους. Εάν κάτι τέτοιο πετύχαινε, θα επρόκειτο για τη μεγαλύτερη λιτότητα που θα είχε επιτύχει ποτέ ένα κράτος σε καιρό ειρήνης. Αν το μεταφράσουμε στα δικά μας γερμανικά δεδομένα αυτό θα σήμαινε: κατάργηση του επιδόματος τέκνων, κατάργηση των γερμανικών ενόπλων δυνάμεων, κατάργηση της κρατικής επιδότησης του επιδόματος κοινωνικής ασφάλισης, με ταυτόχρονο διπλασιασμό του φόρου εισοδήματος. Δηλαδή ένα συνολικό ποσό 325 δις ευρώ.

Όποιος ανακηρύξει τις υπερχρεωμένες χώρες σε προτεκτοράτο, κερδίζει μόνο τη δυσaréσκεια. Τα χρέη των Ελλήνων και των Ιρλανδών είναι μεγάλα, αλλά η περηφάνια τους είναι μεγαλύτερη.

Δεύτερον, ακριβώς με μια τέτοια πολιτική λιτότητας δεν δημιουργούνται προϋποθέσεις για εξυγίανση των χωρών, δηλαδή για ανάπτυξη και ενδυνάμωση των εθνικών οικονομιών, αλλά αντιθέτως καταστρέφονται. Η ελληνική οικονομία δεν σημειώνει πια ανάπτυξη.

Μαζί με τα άλλα υπερχρεωμένα κράτη δίνεται μια εικόνα εφιαλτική, όπως δικαίως δήλωσε χθες ο επικεφαλής της Unicredit. Τα 72 εκατομμύρια Ελλήνων, Ιρλανδών, Ισπανών και Πορτογάλων χρωστούν στο μεταξύ στις ευρωπαϊκές τράπεζες 1,5 τρις ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο πενταπλάσιο του γερμανικού προϋπολογισμού. Ακόμη κι αν αναλάμβαναν την εξόφληση των χρεών οι 30 όμιλοι του δείκτη DAX, δεν θα τα κατάφερναν, καθώς θα έπρεπε να εκχωρούν επί μισό αιώνα τα συνολικά τους κέρδη.

Αυτό σημαίνει ότι ακόμα κι αν οι δεινοπαθούσες χώρες πεθάνουν στη λιτότητα, δεν πρόκειται να απαλλαγούν από τον βρόγχο που τους πνίγει. Αντίθετα, οι εθνικές οικονομίες τους θα αποδυναμωθούν, τα βάρη θα γίνουν επαχθέστερα, τελικά όλες μαζί θα καταποντιστούν.

Κανένας δεν γνωρίζει καλύτερα από εμάς τους Γερμανούς ότι υπάρχουν δύο τρόποι αντιμετώπισης των ηττημένων. Υπάρχει η επιλογή των Βερσαλλιών, με βάση την οποία οι ηττημένοι του πολέμου παρέμειναν οικονομικά ανίσχυροι με την καταβολή των επανορθώσεων. Με τον τρόπο αυτό η χώρα μας είχε χάσει όχι μόνο τον πόλεμο αλλά και το μέλλον της. Απ' αυτή την ειρήνη της υποταγής προήλθε ο πολιτικός βάλτσος. Αυτό που ακολούθησε ήταν ένας νέος πόλεμος.

Η δεύτερη επιλογή είναι η ειρήνη της συμφιλίωσης, η οποία συνδέεται με το όνομα του Αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Marshall. Ύστερα από πρότασή του ξεκίνησε στη νικημένη Γερμανία ένα πρόγραμμα δανειοδότησης, το οποίο είχε ως στόχο την ανασυγκρότηση της χώρας. Ο Marshall είχε δηλώσει τότε: «Η πολιτική μας δεν στρέφεται κατά μιας χώρας, αλλά κατά της πείνας, της εξαθλίωσης, της απελπισίας και του χάους. Στόχος της είναι η αναζωογόνηση της παγκόσμιας οικονομίας».

Αυτός ακριβώς θα έπρεπε να είναι και ο στόχος της γερμανικής πολιτικής: δηλ. η αναζωογόνηση. Ο ευρωπαϊκός νότος δεν χρειάζεται κοινωνικές παροχές, αλλά απευθείας επενδύσεις και μια νέα επιχειρηματικότητα. Κάτι τέτοιο δεν μπορεί επιβληθεί, αλλά μπορούν να δημιουργηθούν οι κατάλληλες για αυτό συνθήκες.

Συγκρίνω δε σημαίνει εξομοιώνω: η πολιτική της Μέρκελ δεν οδηγεί στον πόλεμο, αλλά στην ανασφάλεια και στη δυσaréσκεια. Η Άνγκελα Μέρκελ είναι ισχυρή έναντι των αδυνάτων. Ο δρόμος όμως, τον οποίο ακολουθεί, δεν οδηγεί στην Ευρώπη.

///

+++

ΠΑΝΤΕΛΟΥΡΗΣ

Postfach 08 07 53, 10007 Berlin
Jägerstr. 54/55, 10117 Berlin

Tel.

Fax.

E-mail :